

Μένε πάντα λατρευτή
και μὴν τρέχης μὲ κοῦτι
τὴν φιλάνθρωπη νὰ κἀνῃς.

Ἄκου ὄχις νὰ γελᾷς
συντηρίσῃς συμβούλῃς,
κι ὅπως πρὶν γλυκαίωμίσου.

Δῶσε φασκάλῃ σὲ μόδα
πρὶν καθῶν, Χανούμ, τὰ ρόδα,
τὴν μεγάλη δύναμὶς σου.

**Δὲν μπορεῖς ἄλλοιὸς νὰ κἀμῃς.
ὥστε κι' ὁ Σαχουλιάμης.**

Ἐμπορεῖ τὸ φίλν τὰρε κάθε Τούρκος νὰ τὸ βγάλῃ
καὶ πιστὴν νὰ φορέσῃ καὶ ρεπουμπλικὰ τοῦ Ράλλη.

Κι ὁ Χανούμσους μποροῦν
τὴν ζωὴ τιν νὰ χαροῦν,
κι ἀπ' τὸ σπῆν τιν νὰ βγαίνουν
καὶ οἱ κέντρα νὰ σηγαίνουν.

Ἐξῆ πιστωτικὰ κομμάτια,
κάτι φέμα καὶ παφάκι.
Δὲν μπορεῖς ἄλλοιὸς νὰ κἀμῃς...
ὥστε κι' ὁ Σαχουλιάμης.

Ὅποιος ποτε κι' ἂν θορόσῃ
δὲν μ' ἄρῃσι, δὲν μ' ἄρῃσι,
μὴ Τούρκια ὄχις φίλν
καὶ Σατιμπούλ χωρὶς καρδία.

Ἐβῆ νὰ κἀμῃς νέος,
ποὺ τὸν βλέπεις λαχνητός
καὶ καθένος Ἀθηναίος.

Νέα σήμερον Τουλκία προσπαθεῖ νὰ οὐδύσῃ χροῖν,
ποὺ τῆς ἄφροαν κορέα,
γλέροι, βδέλλαις ἀρουρατοί.

Τοῦ κλεινοῦ Πιλιῆς τὸν Θρόνο
τραγουρίζοντας συχνά
εἶχαν φέει τὰ φαχνὰ
κι ἔμειναν κοκκάκις μόνο,
καὶ μὲ τούτῃς ὅπως ἔβρις, δὲν μπορεῖς φαί νὰ πᾶν...
ὥστε κι' ὁ Σαχουλιάμης.

Νέα τώρα τοὺς Βουλγάρους τοὺς ἐπρόβαλε βανία
κι' ὅλοινα παραβάνια φθάνουν στὴ Μακεδονία
μὲ σκοπὸ νὰ κἀνουν ρέμα
γὰρ τὸν ἐκλογὸν τὸν χρόνον...
τώρα δοκίμῃς μὲ τὸ πνεῦμα
κι' ὄχι μ' ἄρματα καὶ φόνον.

Ἐργάζαν τὰ λυσσὰν τιν, πάνε κι' ἔρχονται πρὸς αὐτὸν,
ἐλὼν οἱ Ροδὲ θὰ θαυμάβουσιν μοναχὰ μὲ τὸ σπῆν.
Σαπλομίνοι μὲ ταμπὰν
θὰ προκίβουσιν τοιαυτὰ,
καὶ θὰ δοῦν κι' αὐτὰ χαρὰ
μόνο μὲ τὸ πανηγύρι.

Τοὺς ἀρκαί νὰ προσκυνῶν
κυβερνήτας καὶ παγούς,
φθάνει νὰ χειροτονῶν
κάθε τόσο στρατηγούς.

Θάβει πάντα νὰ τορνεύσιν τῆς γλωσσότατος τιν, σὺν τῶν
καὶ τὸν οὐρκο τιν νὰ βγάλουν,
κι' ὅλο νὰ ζυγαριάζουν
καὶ τοὺς στόλους τιν νὰ στείλλουν στὴ Τουλὸν καὶ στὴ Λαδὸν.

Φθάνει νάβλουν, Περικλέτο, και πολλοί τῶν Ἀθηναίων
τὸν ἄερα τῶν νὰ πάρουν ὅτῃ Ἐπιτάφῃ τὴν Πόλι,
κι' εὐφραδῶς νὰ ρητορεύσουν γιὰ τὸ Σύνταγμα τὸ νέον
και νὰ κόψουνε λουλούδια στὸ Γιλδίς τὸ περιβόλι.

Φθάνει νάβλουν ἰδῶ πέρα τῆς Ἀθήνας τὰ βλαμάνια
νὰ ῥοῦν Τούρκους δίχως φέσια και Κανούμ χωρὶς γιασμάκια.

Φθάνει νάβλουν ἄγιοι Ροῦμ
κι' ἐκ τῆς ἐλευθέρως γῆς
νὰ τοὺς ποῦμε μπουγουρούμ,
και μεθόδους ἐκλογῆς
νὰ διδάξουν μετὰ κύρους
ὅτ' αὖτε φυλάς τὰς πρωτοπαιρους.

Φθάνει νάβλουν ἰδῶ πέρα
και οὐ, κάθαρμα και λέρα
τῆς κλεινῆς τῆς πρωτεύουσας,
γιὰ Συντάγματα ν' ἀκούσης
και παιάνας ν' ἀνακρούσης
και πατόκορρα νὰ λούσης
κάθ' ἑχθρό μας πεσέδγκη,
και γιὰ μὰς τὸ μέλλον φέγγει.
Τάπε κι' ὁ Σαχουλιαλάμης,
μὰς τὸ λένε κι' αἱ Δυνάμεις.

Τάδε τώρα τραγουδᾷ κι' ὁ σοφὸς Ἐμπουλχουδᾷ.

Τάδε λέγει, Περικλέτο, κι' ἀστρολόγος διαβασμένος
μὲς στὴ φυλακὴ κλεισμένος.

Μακαρίζετε τοὺς Ροῦμ, ποῦναι μὲ πλὴν μεγάλη
και γι' αὐτοὺς δουλεύουν ἄλλοι.
Ἀδικοκράτωρ δὲν ὑπάρχει και σκλητοῦχος Ἠγεμὼν,
ποῦ δὲν εἶναι συγγενῆς τῶν και προετῆς κηδεμῶν.

Μακαρίζετε τὸν Ροῦμ, ποῦναι μόνῃ του δουλεῖ
τὸ χουζούρ κι' ἡ τεμπελιά.
Και σὺν εἶναι ντιπ ἀγκάκης, και σὺν εἶναι ντιπ τεμπέλης,
τότε θέλεις και δὲν θέλεις
σοῦρχετα: πᾶν τὸν συνδράμης...
τάπε κι' ὁ Σαχουλιαλάμης.

Τάδε λέγει κατ' αὐτὰς
και διάσημος Σοφτάς.

Μακαρίζετε τοὺς Ροῦμ, ποῦναι Κόντε και Παλλάν,
ποῦ διψοῦν ἡμεριδᾶς,
και θαρρεῖς τὸ νοκαλάκι
πῶς κρατοῦν τῆς νυχτερίδας.

Και καθεὶ στυφάνους πλέκων
γίνετα κι' ἐκὼν κι' ἀέκων
πρὸς φίλος τῶν και βλάμης...
τάπε κι' ὁ Σαχουλιαλάμης.

Μακαρίζετε τοὺς Ροῦμ, ποῦναι θησαυροὺς στὸ χέρι
και λογιὰς ἐπιτηρήτουν μὲ χαρεῖς και χάχανα...
μακαρίζετε τοὺς Ροῦμ, ποῦναι μπόλιχο πιπέρι
κι' ἑπὶ τοῦτο κάθε τόσο βάζουν και στὰ λάχανα.

Ἄς κοπιάσουν μὲς στὴν Πόλι κι' Ἀθηναῖοι πατριώταις
νὰ γενοῦν πανηγυριώταις.

Ἄς κοπιάσῃ κι' ὁ Κορφιλάτης κι' ὁ Σόμβουλοι μαζὶ
νὰ φιλήσουν Νεστούρκους, τὸν Ἐνδέρ, τὸν Νιαζή.

Ἄς ξαπλώσουν και ὅτῃς Πόλις τὰ μεγάλα καφφενεῖα
Γερουσίαι Ζαχαράτων,
και κρατοῦντες τὰ νεφρά τῶν
μὲ τὸ Σύνταγμ' ἄς κοιμούνται και μὲ τὴν Μακεδονία.

Ἄς ἔλθουν κρηφηνάρια
νὰ τὸ ρίξουνε βαρεῖα,

πλὴν και ρήτορες ἄς ἔλθουν κι' ἄλλ' ἀγριοκάτσικα
τῶν κλεινῶν Ἰσταφάνων, γιὰ νὰ παίζων μπάτσικα,
κι' οἱ διάσημοι Σκαμπραῖοι νὰ ριχτοῦν στὰ πιάτσικα.

Ἄς μυρίσῃ κι' ἰδῶ πέρα ληστοσυρφετικὴν βουρκος,
και τὸ κόκκινο τὸ φέσι,
ποῦ θὰ βγάλῃ κάθε Τούρκος,
ὁ Ρωμῆς ἄς τὸ φορέσῃ,

κι' ἄντε μπακαλοῦμ ἄς σκούζῃ κάθε τῶν Ρωμῶν ἀντάμης,
και γιὰ σὺς τὸ μέλλον εἶναι... τάπε κι' ὁ Σαχουλιαλάμης.

Τάδε λέγει, Περικλέτο, και πολυέφερος Δερβίσης:

ἄς μὴν παῖσουν διαχούσις
κι' ἐκδηλώσις σὰς θερμαί,
σοῦρχετα φέρτα κι' ἐκδρομαί,
και πιστεύετε σ' ἐμὲ,

ποῦ σιὰς ἐπικαλοῦμαι κάθε πέπτον σὰς και μάρμας,
πῶς γιὰ σὺς τὸ μέλλον εἶναι... τάπε κι' ὁ Σαχουλιαλάμης.

Ἄς γεμίσῃ κι' ἕνα κι' ἄλλο τῆς Σταμποῦλ τεμπελχανᾶ
μὲ Ρωμῆδος συγχρόνους μόνο,
και σὰς λῆω μὲ τὸν χρόνον
πῶς ὁ δάβδολος θὰ πάρῃ τῶν Βουλγάρων τὸν γονεῖ.

Ὁχι! ἀμάν, παιδιό, κι' ἄς φέγγῃ... πανηγύρι και κρουαζέ,
γιασοση, χαρὶ-δᾶ,
και τὸν γάιδωρ σὰς πάλι
τὸν ἰδίοσιν καλά.

Ἄς τρομάξουν τοὺς βαρδάρους
τὰ πολλὰ σὰς γιατροσόφια,
και γελάτε μὲ Βουλγάρους,
ὅπου φεύγουν ἀπ' τὴν Σόρμα,

Γιὰ σὺς ἔγινε μονάχα και τὸ Σύνταγμα τὸ νέον
κι' ἔμειναν ἐχθροὶ σὰς τόσο μὲ τὸ στόμα κεγνητῶν.
Στᾶκει σήμερ φρουροὺς σὰς κι' ὁ Τακζόσης κι' ὁ Νιζάμης...
ἔχετε μεγάλη τύχη... τάπε κι' ὁ Σαχουλιαλάμης.

Και ὑπερκόσμιος κοσμάκης,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ὁ λόγιος ὁ Μύλλερ, τῶνον τῆς Οὐλανδίας,
θαί κάτοχος μεγάλης και κλειστικῆς παιδείας,
ἐξίδωκεν εἰς τόμον ἐκ τῶν ὀραιωτάτων
ἀρίστας μεταφράσεις παντοῦν ποιημάτων
ἀρχαίων τε και νέων τοῦ κόσμου ποιητῶν,
δοτήμων, διασημῶν, κοσμοφάν, ἀετῶν.